

Skovens usynlige væsner

Hvordan åbner man sit hjerte for en skov?

Med sin klarfølelse lærte Inger Brochmann det

af Inger Brochmann

- og hendes nye liv er befolket af

vidunderlige gnomer

og andre elementarvæsner.

- Du skal samle dig om træernes rødder. Det er dér, gnomerne bor, sagde Karlik til mig. Det er dog ikke gnomerne selv, vi ser, men et billede af dem i den synlige verden.

Foto: Laurits Hansen

Hvad ville du sige, hvis en god ven fortalte dig, at hun havde en hilsen til dig fra en gnom? Altså fra et af skovens usynlige væsner? Og at denne gnom havde opfordret dig til at komme ud i skoven og opleve den og dens væsen med hjertet?

Ville du tro, at denne ven var blevet lidt mærkelig? Det var imidlertid den besked, jeg fik en dag.

Jeg vidste godt noget om skovens usynlige væsner, som får alt levende til at gro i elementerne jord, vand, luft og ild. Jeg kendte sågar deres navne fra åndsforskeren Rudolf Steiner:

De væsner, der bor i jorden, kaldes *gnomer* (dværge), de, der bor i vandet, kaldes *undiner*, de i luften kaldes *sylfer* (alfer), og de i ilden eller varmen kaldes *ildvæsner* (salamandre). Men jeg havde aldrig set dem, kun været nysgerrig efter at få noget mere at vide om dem.

En dag lærte jeg en ung kvinde at kende, der havde visse evner for klarsyn eller klarfølelse. Hun fortalte mig om de gnomer, hvis tilstedeværelse hun kunne mærke, når hun samlede sig om dem i sin have, specielt ved rødderne af et stort træ. Hun fortalte, at en af gnomerne var større end de andre.

Den unge kvinde og jeg mødtes flere gange, og en af-

ten sagde hun, da hun trådte ind i min stue:

- Jeg har for resten en hilsen til dig fra den store gnom i min have. Vil du høre den?

Det ville jeg rigtignok, for jeg havde aldrig fået en hilsen fra en gnom før.

- Den sagde: "Sig til Inger, at hun skal gå ud i skoven og opleve den. Skoven længes efter hende. Men hun skal ikke opleve den med sit hoved, men med sit hjerte."

Min veninde tilføjede: - Jeg så ikke gnomen, men jeg følte den, og det skal du også gøre.

Mødet med Karlik

Allerede næste dag besluttede jeg mig til at gå i skoven, som jeg plejede, og se, hvad der ville ske. Jeg var fyldt med både begejstring og en vis uro, for jeg vidste ikke, hvordan man åbner sit hjerte for en skov.

Men næppe var jeg gået ud af min dør, før jeg havde en ganske tydelig fornemmelse af, at "noget" bevægede sig nede ved mine fødder. Jeg så det ikke, men oplevede det i mit indre.

Da jeg begyndte at gå, løb et lille væsen frem og tilbage foran mig. Jeg samlede min bevidsthed og min følelse helt om det, der skete nede ved jorden. Fuldt af forundring og nysgerrighed fulgte jeg efter det over mod skoven.

Da jeg lyttede inde i mig

Tegninger: Ruth Røstrup

Stengærdet er en åbenbaring af stengnomer. Hver dag opdager jeg nye.

selv, hørte jeg, at væsnet sagde: - Kom nu med! Vi skal denne vej over til skoven!

Min forstand ville blande sig, men jeg huskede formaning om, at jeg ikke skulle opleve skoven med hovedet, men med hjertet. Derfor besluttede jeg mig til bevidst at holde fast på de billeder, der meldte sig.

Efter et stykke tid prøvede

jeg at spørge lydløst i mit indre: - Hvem er du?

- Jeg er den, der skal hjælpe dig, så du kan lære at opleve skoven på en ny måde.

Svaret opstod inde i mig selv. Det inspirerede mig til at spørge videre: - Hvorfra vidste du, at jeg ville gå ud i skoven netop nu?

- Fra den anden gnom, der havde givet dig besked. Vi gnomer er overalt forbundet med hinanden.

Vi gik videre over mod skoven. Jeg tog mod til mig og spurgte: - Hvad hedder du?

Intet svar. Jeg spurgte igen uden at få svar. Men pludselig vidste jeg det selv: - Må jeg kalde dig Karlik, som gnomen i Ursula Burkhardts bog hedder?

- Ja, vi gnomer hedder det samme.

Det var den mærkeligste samtale, jeg nogensinde havde ført. Jeg var på én gang helt vågen og samtidig meget lyttende. Hele tiden følte

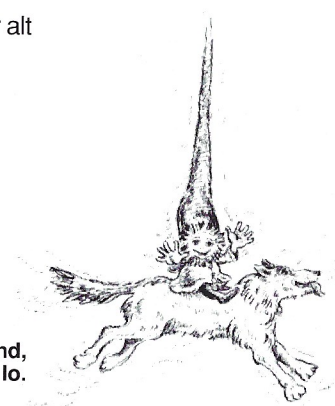
Elementarvæsner - hvad-for-nogle-væsner?

Elementarvæsner er naturens usynlige væsner, som får alt levende til at gro i elementerne jord, vand, luft og ild.

Åndsforskeren Rudolf Steiner kaldte dem:

- Gnomer eller dværge - de væsner, der bor i jorden
- Undiner - bor i vandet
- Sylfer eller alfer - er i luften
- Ildvæsner eller salamandre - er væsnerne i ilden

Der kom en mand forbi med en hund, hvor Karlik sad på ryggen og lo.

jeg en forbindelse, som jeg ikke ville slippe.

"Inger kommer!"

Ved indgangen til skoven stod to store sten. Dem hilste jeg på. Jeg følte mig helt højtideligt til mode.

Inde i skoven stod træerne helt nøgne, og der lå mange brune blade på jorden. De bevægede sig rullende hen imod mig. I samme øjeblik "føjte-hørte" jeg et brus af stemmer, der råbte: - Inger kommer! Inger kommer!

Jeg blev fuldstændig overvældet, men Karlik var ved min side: - Det er alle gnomerne, der kommer op af jorden for at hilse på dig. De gemmer sig bag bladene. De har ventet på dig længe. Nu glæder de sig over, at du er kommet.

Jeg kan ikke beskrive den følelse af undren og overstrømmende glæde, der steg op i mig. Min forstand ville protestere, men fik ikke lov. Jeg holdt mig til det, mine fø-

lelser sagde mig. Det var en fantastisk oplevelse.

Jeg følte mig dybt grebet og spurgte Karlik: - Hvorfor er de så glade for at møde mig? Og hvorfra kender de mit navn?

- De glædes, fordi du anerkender deres eksistens. De ønsker at blive "set" af menneskene. Dit navn kender de fra din venindes gnom. Hvad én gnom ved, ved vi alle. Men nu skal du samle dig om træernes rødder. Det er dér, gnomerne bor.

Der var mange store, gamle træer med knudrede rødder over jorden. Jeg stod stille og kikkede på dem og samlede mig om dem. Jeg havde en længsel i mig efter gnomerne, men til at begynde med oplevede jeg ikke noget.

Først efter et stykke tids forløb så jeg den ene gnomskikkelse efter den anden i de ydre rødder. Det var, som om de antog skikkelse efter knuderne i rødderne.

I en trærod så jeg tydeligt et aftryk af et gammelt gnomansigt, og på et højt træ var der også én i hel figur, der så på mig.

Skønt jeg godt vidste, at det, jeg så, ikke var gnomerne selv, men et billede af dem i den synlige verden, forbandt jeg mig med dem. Jeg oplevede dem, og i den oplevelse forstod jeg, at jeg skulle øve mig i ydmyghed. Jeg skulle ikke tro, at jeg var mere end andre.

Undinerne arbejder usynligt i vandet. De er vandets elementarvæsner.

Når jeg overhovedet vover at videregive disse intime og utrolige oplevelser med gnomerne, er det, fordi jeg nogle uger efter min venindes besøg fik en ny besked fra hende: Gnomerne havde også sagt, at jeg skulle skrive om mine oplevelser med dem.

- Det er deres store længsel, at menneskene nu endelig

*"Nogen eller noget,
jeg ikke elsker,
kan ikke åbenbare sig
for mig."*

Rudolf Steiner

skal acceptere dem som væsner, der opretholder naturens eksistens og derfor også er livsnødvendige for vores eksistens. Og det kan du være med til, sagde hun.

Engang levede vi sammen

Efter den første dag i skoven besluttede jeg mig til at finde ud af noget mere om elementarvæsnernes forhold til menneskene. Rudolf Steiner beskrev, at hvis ikke mennesket i fremtiden skal opleve en ganske sørgelig skæbne, der vil udtørre dets liv, må det erhverve sig kendskab til elementarvæsnerne:

"Engang i tidligere tider, hvor menneskets ydre livsforløb var helt anderledes end i dag, og dets fysiske legeme ikke var så tæt, levede vi sammen med elementarvæsnerne. Det var dem, der lærte os om naturens hemmeligheder. Gennem dem er vi blevet til det, vi er i dag."

Nu er de blevet gamle, og vi må tilbagebetale dem det, de gav os. Men det kan vi kun, hvis vi bliver bevidste om deres tilstedeværelse og træder hen til naturen med en åndelig anskuelse af den."

Vi må søge at opleve naturen med vores følelse og fornemmelse i billeder af væsner. I naturen findes der ikke kræfter, men kun væsner. For dem må vi oparbejde en virkelig interesse, der har sit grundlag i ægte kærlighed. Nogen eller noget, jeg ikke elsker, kan ikke åbenbare sig for mig."

Det var det, jeg havde oplevet med Karlik. Gnomerne elskede mig, fordi jeg kom ud til dem, og jeg elskede dem, fordi de var glade for mig. Fra første færd opstod der et stærkt følelsesmæssigt fællesskab mellem os.

Med denne nye indsigt gik jeg hver dag i skoven, og mit samvær med Karlik var altid forskelligt. Jeg øvede mig i at lytte indad for at forbinde mig med gnomerne. Det kunne jeg kun, hvis jeg hele tiden samtidig øvede mig i koncentration og ånds nærværelse.

En dag var skoven helt dækket af sne. Det var et vidunderligt syn, og nu opdagede jeg rigtigt mange gnomansigter i sneen. Den blev levende på en ny måde.

- Karlik, det er, som om jeg ser gnomansigter overalt i sneen. Må jeg det?

- Sneen kommer for at gøre jorden mere himmelvendt. Den står på overgangen mellem den synlige og den usynlige verden. Derfor kan den hjælpe dig på vej ind i den for dig usynlige, æteriske verden.

- Du har stadigvæk brug for den støtte, som sneen kan give dig, for at opleve os. Så længe du ikke er klarsynet og kan skue igennem den fysi-

ske verden, kan du ikke iagttage os uden med bl.a. sneens hjælp.

Jeg kom i tanke om, at den klarsynede Marco Pogacnik i sin bog *Elementarvæsner* skrev, at visse højere udviklede elementarvæsner kan præge deres træk ind i det fysiske stof, der omgiver dem.

Jeg gik i skoven i et par år og havde de mest fantastiske oplevelser. Derefter skrev jeg den bog, gnomerne havde bedt mig om at skrive.

Jeg var meget spændt på, hvordan andre ville tage imod mine oplevelser, men til min store glæde viste det sig, at mange mennesker er meget åbne for at lære elementarvæsnerne at kende.

Da bogen var udkommet, begyndte interesserede mennesker at bede mig holde kurser i det, som jeg selv havde lært af skoven. Helt fra Norge kom der bud.

Jeg har lært mest om gnomerne, for de står os nærmest, men også de andre elementarvæsner lærte Karlik mig at kende. Sylferne, der berører vores kind, hver gang det blæser, undinerne bevægelser især i bølgeslaget, og ildvæsnerne, der viser sig for os i solens lys og varme, er blevet en del af mit nye liv.

Jeg kan ikke kalde mig klarsynet, men klarfølede, og det er en evne, som enhver kan udvikle ved at gå ud i naturen med begejstring og et åbent sind. Prøv det! □

Inger Brochmann er forfatter og Steinerpædagog. Henv.: Inger Brochmann, Ryttergårdsvej 1 G, 3520 Farum, tlf. 44 95 88 39.

Litteratur:

Så du gnomen? Den venter på dig i skoven, Inger Brochmann. Hernov, 2001.

Elementarwesen - die Gefühlsebene der Erde, Marco Pogacnik. Knauer Verlag 1995. Oversat til engelsk, svensk og norsk.

Karlik, Ursula Burkhard. Werkgemeinschaft Kunst und Heilpädagogik, Weisenseifen 1987. Oversat til svensk og mange andre sprog.

Læs også *Kantarellens deva* i NA 5/98.

Se nøje på det nederste af træet, så vil dets gnom åbenbare sig.

Foto: Hans Jörg Steitzer